

Књига пророка Данила — број девет

Прва анђелска порука

Jeff Pippenger

2023-12-04

Прво поглавље Данила представља поруку првог анђела из четрнаестог поглавља Откривења. Јоаким симболички указује на то да је реч о оснаживању поруке првог анђела, а не о њеном доласку у „време свршетка“. Сви пророци указују на „последње дане“ истражног суда, те ово поглавље представља 11. септембар 2001. године, када је отпочео процес испитивања сто четрдесет и четири хиљаде. У трећем поглављу Малахије, тај процес је представљен као процес чишћења, када гласник припрема пут да гласник завета изненада дође у свој храм. Гласник који припрема пут, који је уједно и „глас“ који виче у пустињи, јесте такође и проба, која је део процеса чишћења. У трећем поглављу Малахије, сто четрдесет и четири хиљаде представљени су као синови Левијеви. Синови Левијеви представљају оне који су стали уз гласника Мојсија, у побуни око златног телета, које је представљало икону звери.

Положење испита у погледу иконе звери представља још један библијски приказ другог од три испита који сачињавају процес очишћења. Синови Левијеви морају проћи тај испит пре него што буду запечаћени.

Заречаћење у осмој и деветој глави Језекиља представља још један приказ процеса чишћења који је започео 11. септембра 2001. године. У осмој глави, они у Јерусалиму који се на крају клањају сунцу представљају четири генерације лаодикијског адвентизма. У деветој глави, они који примају печат уздишу и плачу због гадости које се чине усред Јерусалима. Јерусалим је Божја црква.

Поруке тројице анђела такође су и илустрација процеса очишћења. Те три поруке представљају тростепени процес провере, и захтева се да синови Левијеви прођу прву пробу да би уопште били укључени у другу пробу. Трећа проба је другачије врсте, јер она представља пробу која утврђује да ли су синови Левијеви успешно прошли прве две пробе. То је пророчки лакмус-тест. Прва проба је испит у погледу исхране (у духовном смислу), јер се она полаже или не полаже на основу тога да ли синови Левијеви прихватају поруку коју пружа Свети Дух преко Илије, весника који припрема пут веснику завета.

Први стих књиге Откривења наглашава озбиљност те поруке. Он намерно указује да је поруку коју људски весник, представљен као Јован, шаље црквама, њему дао Гаврило, који ју је примио од Христа, а Он ју је, заузврат, примио од Оца. Илијина порука поседује ауторитет божанства, и одбацити поруку Јована, или Илије, или „гласа вапијућег у пустињи“, значи одбацити Откривење Исуса Христа.

Друга проба јесте визуелна проба, јер када су синови Левијеви појели Илијину поруку, која је била у руци анђела што сиђе да обасја земљу својом славом, прихватили су библијску

методологију која им омогућава да правилно разазнају знаке времена. Та методологија омогућава синовима Левијевим да препознају да ти знаци времена показују како се црква и држава уједињују у Сједињеним Америчким Државама, у испуњењу пробе иконе звери. Још важније, ти знаци времена, када се поставе у оквир светих реформских линија, представљају суштину Алфе и Омеге, при чему почетак осликава свршетак. Свете реформске линије показују да Божји народ мора учинити све што је у његовој моћи да сарађује у делу припремања самога себе за Божји печат.

Зато, љубљени моји, као што сте свагда били послушни, не само у мом присуству, него сада још много више у мом одсуству, са страхом и дрхтањем изграђујте своје спасење. Јер је Бог тај који чини у вама и да хоћете и да творите по Његовој благој вољи. Све чините без гунђања и препирања, да будете без мане и чисти, деца Божја без прекора, усред рода поквареног и изопаченог, међу којима светлите као видела у свету. Филиплџанима 2:12–15.

Данило, Ананија, Мисаил и Азарија, њих четворица, представљају адвентисте седмог дана широм света, који 11. септембар 2001. године препознају као обележје силаска анђела из осамнаесте главе Откривења, и они бирају да узму сакривену ману која је у његовој руци и једу је. Сакривена мана која треба да се једе, као што је апостол Павле управо навео, представља Бога (сакривену ману), који делује унутар Свога народа да чини Његову вољу и по Његовом благовољењу. Павле представља весника Филадельфијцима, и одбацити његову поруку значило је смрт. Данило, Ананија, Мисаил и Азарија представљају оне који бирају да једу сакривену ману.

А међу њима, од синова Јудиних, беху Данило, Ананија, Мисаило и Азарија. Њима кнез дворана даде друга имена: Данила назва Валтасар, Ананију Седрах, Мисаила Мисах, а Азарију Авденаго. Али Данило намисли у срцу своме да се не оскврни јелом са царскога стола ни вином које је цар пио; зато замоли кнеза дворана да се не оскврни. Данило 1:6–8.

Данило одлучује да жели да прими поруку која је била донесена с неба 11. септембра 2001. године, а такође и да одбаци поруку представљену као храна и пиће Вавилона. Асфеназ је био одабрао које од јудејских заробљеника треба довести пред цара.

И цар рече Асфеназу, старешини својих дворана, да доведе неке од синова Израилевих, и од царскога семена, и од кнезова; младиће на којима не беше никакве мане, него лепа изгледа, и вичне свакој мудрости, и искусне у знању, и разумне у науци, и такве у којима беше способности да стоје у царском дворцу, и да их науче књигама и језику Халдејаца. Данило 1:4, 5.

Ако следимо ланац заповедања који је показан у Откривењу, прва глава, први стих, Навуходоносор је наложио Асфеназу да изабере децу која су испунила предсказање које је Исаија објавио Језекији. Асфеназ је примио поруку, а затим ју је предао Мелзару, кнезу евнуха. Навуходоносор представља небеског Оца; Асфеназ представља Христа, а Мелзар представља Гаврила. Асфеназ је знао коју децу треба изабрати, и знао је да ће Данило

донети исправну одлуку у погледу исхране, пре него што га је извео пред цара.

А Бог учини да Данило нађе милост и нежну љубав код старешине дворана. И старешина дворана рече Данилу: Бојим се господара свога, цара, који вам је одредио јело и пиће; јер зашто да види лица ваша мршавија од лица младића који су вам равни? Тада ћете учинити да своју главу доведем у опасност пред царем. Данило 1:9, 10.

Мелзар овде поистовећује први корак порука тројице анђела. Први корак јесте бојати се Бога, као што је приказано Мелзаровим страхом од Навуходоносора. У овим чланцима је раније показано да јеврејска реч „истина“, која је сачињена довођењем у заједницу првог, тринаестог и последњег слова јеврејског алфабета, представља тростепени процес испитивања порука тројице анђела. Тиме је, на основу више сведока, утврђено да порука првог анђела садржи сва три од три испита која су представљена порукама тројице анђела. Порука првог анђела је означена као вечно јеванђеље, чиме се одређује као исто јеванђеље од дана Адама па све до Другог Христовог доласка.

И видех другога анђела где лети посред неба, који имаше вечно јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и сваком народу, и племену, и језику, и људима, Говорећи гласом великим: Бојте се Бога, и подајте му славу; јер дође час суда његова: и поклоните се Ономе који је створио небо, и земљу, и море, и изворе водене. Откривење 14:6, 7.

Први корак поруке првог анђела јесте страх Божји. Други корак јесте одати Му славу, а трећи је долазак часа Његовог суда. У односу на поруке друга два анђела, порука првог анђела гласи: „Бојте се Бога.“ Порука другог анђела затим објављује пад Вавилона, и било у милеритском покрету првог анђела, било у покрету трећег анђела, позив да се изађе из Вавилона јесте место где се остварује пројава изливања Светога Духа. У том временском раздобљу, било да је представљено као Поноћни поклич, силни поклич или позни дажд, они који објављују поруку прослављају Бога. Порука другог анђела јесте место где се Богу одаје слава, и то временско раздобље води до тачке у времену када је у милеритској историји започео истражни суд, или до суда над блудницом Вавилоном који се одиграва у кризи недељног закона.

Мелзаров страх представља поруку првог анђела, и он започиње десетодневно испитивање у погледу исхране, при чему број десет такође означава пробу. Мелзаров израз страха од цара био је исто што и Данилов страх од Бога више него од цара, и његова одлука у срцу да се не оскврни вавилонском храном. Временски период испитивања Данила и тројице достојних био је три године, те стога представља три корака порука тројице анђела.

И цар им одреди свакодневни оброк од царске хране и од вина које је он пио, хранећи их тако три године, да би по истеку тога могли стајати пред царем. Данило 1:5.

Прво поглавље књиге пророка Данила представља оснажење поруке првог анђела, и ту се означава почетак испита у погледу исхране, који је у милеритској историји био представљен једењем мале књиге. Период кушања за Данила и тројицу достојних био је извршен у почетних десет дана од те три године. Број десет је символ процеса испитивања, као што је представљено у древном Израиљу када су одбацили десети испит, представљен поруком

Исуса Навина и Халева. То је такође представљено у времену прогонства у смирнској цркви.

Не бој се ни од чега што ћеш пострадати: ево, ђаво ће неке од вас бацити у тамницу, да будете окушани; и имаћете невољу десет дана. Буди веран до смрти, и даћу ти венац живота. Откривење 2:10.

Савет цркви у Смирни био је да се не боји процеса кушања, јер ако се буду бојали Бога, Он ће њихов богобојазни страх наградити венцем живота. Тај богобојазни страх представљен је Даниловом жељом да једе небеску ману.

Тада Данило рече Мелзару, кога беше поставио кнез евнуха над Данилом, Ананијом, Мисаилом и Азаријом: Молим те, окушај слуге своје десет дана; и нека нам дају поврћа да једемо и воде да пијемо. Потом нека се пред тобом погледају лица наша и лица младића који једу од дела царске хране; па како видиш, тако поступи са слугама својим. И он им пристаде у овој ствари, и окуша их десет дана. Данило 1:10–14.

Прва проба била је да се боје Бога, као што је показано у томе што је Мелзару и Данилу у срцу било одлучено да се не оскврне вавилонском храном и пићем. Други елемент поруке првог анђела јесте да се Богу ода слава, што представља видљиво испољавање последица начина исхране. На крају десет дана, Данило и тројица достојних прославили су Бога својим телесним изгледом.

И на крају десет дана лица њихова беху лепша и тела њихова пунија од тела свих младића који јаху део од царевог јела. Тада Мелзар узе део од њихова јела и вино које требаше да пију, и даваше им зеље. А овој четворици младића Бог даде знање и вештину у свакој књизи и мудрости; а Данило разумеваше све утваре и снове. Данило 1:15–17.

Четири детета су прошла прву пробу у погледу исхране, на којој су Адам и Ева пали, и која је представљала прву пробу којом се Христос позабавио непосредно након Свога крштења. Христово крштење било је оснажење прве поруке у Његовој пророчкој линији. Оно је оснажило и потврдило поруку коју је објављивао „глас у пустињи“. Затим је, као и са Данилом и тројицом достојних, Христос био кушан у погледу исхране четрдесет дана, као што је и Данило био десет дана. Данило и Христос су предсказивали пробу сакривене мане у руци анђела који је сишао 11. септембра 2001. године. За Христом и за Данилом уследиле су још две пробе. Друга проба била је она на којој су Данило и тројица достојних својим лицима прославили Бога. Проба која је за Христа уследила после пробе у погледу исхране такође је представљала славу.

А ђаво Му рече: Ако си Син Божији, заповеди овоме камену да постане хлеб. И Исус му одговори говорећи: Писано је: Неће човек живети о самом хлебу, него о свакој речи Божијој. И ђаво, одведавши Га на високу гору, показа Му сва царства света у једном тренутку времена. И ђаво Му рече: Теби ћу дати сву ову власт и славу њихову; јер је мени предата, и коме хоћу дајем је. Ако се, дакле, поклониш мени, све ће бити Твоје. А Исус одговарајући рече му: Иди од мене, Сатано; јер је писано: Господу Богу своме клањај се, и Њему јединоме служи. Матеј 4:3–8.

Након што је Христос положио испит исхране, Сатана му је потом понудио „славу“ свих царстава света, а Христос је уместо тога изабрао да прослави Цара над царевима. Адам и Ева нису положили први испит, и одмах су настојали да сакрију своја лица смоквиним лишћем, јер више нису одражавали славу Божју, представљену хаљином светлости коју су раније носили. Када су Данило и три младића положили испит исхране, тада им је дато „знање и вештина у свакој књижевности и мудрости; а Данило разумеваше сва виђења и снове.“

Положили су други испит, који је био видљиви испит што га је спровео Мелзар. У милеритској историји, порука другог анђела означила је разлику између оних који су прихватили и оних који су одбацили поруку „гласа“ који виче у пустињи, представљеног у Вилијаму Милеру. Пророчки, милеритски покрет је тада постао видљиви и једини истинити рог протестантизма, а они који су одбацили поруку и покрет постали су кћери Рима. Они су изабрали да једу храну и пију вино Вавилона, насупротив малој књижи. На крају три године, Данило и достојници бише доведени да им суди Навуходоносор.

А кад се навршише дани за које цар беше рекао да их доведу, тада их старешина дворјана доведе пред Навуходоносора. И цар разговараше с њима; и међу свима њима не нађе се ниједан као Данило, Ананија, Мисаил и Азарија; зато они стајаху пред царем. И у свакој ствари мудрости и разума, о којој их цар испитиваше, нађе их десет пута бољима од свих врача и звездара који беху у свему царству његову. И Данило оста до прве године цара Кира. Данило 1:18–21.

Данило и тројица достојних прошли су пробу од „десет“ дана, а затим, када су положили свој завршни испит/испитивање, било је утврђено да су „десет“ пута мудрији од свих осталих.

Прво поглавље Данила представља прво упућивање на поруку првог анђела у књижи коју сачињавају књиге Данила и Откривења. Оно поседује истоветне одлике као и први анђеол из четрнаестог поглавља Откривења. Оно потврђује истину која се први пут спомиње у првом стиху Откривења, јер је Навуходоносор дао поруку Асфеназу, који је затим дао поруку Мелзару, који је потом ступио у додир са Данилом. Отац је дао поруку Христу, који је затим дао поруку Гаврилу, који је потом ступио у додир са Јованом.

Порука која се преноси, а која је порука што се сада отпечаћује, открива процес саопштавања Оца Његовој цркви. Прво што Отац бира да открије Својој цркви јесте тростепени процес кушања трију анђела. Божја пророчка Реч веома је пажљиво изложила тај процес у неколико пророчких линија, а такође и у историји милерита. Ове истине су суштински елемент сакривене мане која је била у руци анђела када је сишао 11. септембра 2001. године.

Немогуће је учествовати, а тиме и положити други испит, ако нисте положили први испит. Ова истина је јасно приказана у историји Христа и милерита. Друга глава Данилова јесте други испит, по којем ће, како сестра Вајт каже, „наша вечна судбина бити одлучена“. Она даље каже да је то испит који морамо „положити, пре него што будемо запечаћени“. Тај

испит је сада готово завршен.

Друга глава Данила говори о испиту иконе звери, и сасвим је прикладно што је то поглавље о великом лику, и што је само зато што је Данило прошао испит у погледу исхране и био благословен са „десет пута“ већим „разумевањем“ и „мудрошћу“, могао да препозна тај испит. Као и упозорење о том испиту у списима Елен Вајт, испит лика у другој глави Данила јесте испит који представља последице живота или смрти.

Зато се цар разгневи и веома разјари, и заповеди да се погубе сви мудраци вавилонски. И изађе заповест да се мудраци побију; и тражише Данила и његове другове да их погубе. Данило 2:12, 13.

Постоји још неколико пророчких питања у првом поглављу Данила која треба да размотримо, и тим питањима ћемо се наставити бавити у наредном чланку.

„Видела сам једну скупину која је стајала добро заштићена и чврста, не дајући никакво упориште онима који би хтели да поколебају утврђену веру тела. Бог је на њих гледао с одобравањем. Била су ми показана три корака — прва, друга и трећа анђеоска порука. Мој анђео пратилац рече: ‘Тешко ономе ко би померио један камен или покренуо једну иглу у овим порукама. Право разумевање ових порука од пресудне је важности. Судбина душа зависи од начина на који су оне прихваћене.’ Поново сам била проведена кроз ове поруке и видела колико је скупо народ Божји стекао своје искуство. Оно је било задобијено кроз многа страдања и тешку борбу. Бог их је водио корак по корак, док их није поставио на чврсту, непомићну платформу. Видела сам појединце како прилазе платформи и испитују темељ. Неки су с радошћу одмах ступили на њу. Други су почели да налазе мане темељу. Желели су да се изврше побољшања, па би тада платформа била савршенија, а народ много срећнији. Неки су сишли с платформе да би је испитали и изјавили да је погрешно постављена. Али видела сам да су готово сви чврсто стајали на платформи и опомињали оне који су сишли да престану са својим приговорима; јер је Бог био Главни Неимар, а они су се борили против Њега. Препричавали су дивно Божје дело, које их је довело до чврсте платформе, и сложено подизали своје очи ка небу и громким гласом прослављали Бога. То је утицало на неке од оних који су се жалили и напустили платформу, те су се они, понизна изгледа, поново попели на њу.“

„Био ми је скренут поглед натраг на објављивање првог Христовог доласка. Јован је био послан у духу и сили Илијиној да приправи пут Исусу. Они који су одбацили Јованово сведочанство нису имали користи од Исусовог учења. Њихово противљење поруци која је предсказивала Његов долазак поставило их је у положај у коме нису могли лако да приме најјаче доказе да је Он Месија. Сотона је навео оне који су одбацили Јованову поруку да оду још даље, да одбаце и разапну Христа. Чинећи то, довели су себе у положај у коме нису могли да приме благослов на дан Педесетнице, који би их поучио путу у небеску светињу. Расцеп завесе храма показао је да се јеврејске жртве и уредбе више неће примати. Велика Жртва била је принесена и била је прихваћена, а Свети Дух који је сишао на дан Педесетнице пренео је мисли ученика са земаљске светиње на небеску, у коју је Исус ушао сопственом крвљу, да на своје ученике излије благодати Свога помирења. Али Јевреји су били остављени у потпуној тами. Изгубили су сву

светлост коју су могли имати о плану спасења, и још су се уздали у своје бескорисне жртве и приносе. Небеска светиња заузела је место земаљске, али они нису имали никакво знање о тој промени. Стога нису могли имати користи од Христовог посредовања у светињи.“

„Многи са ужасом гледају на поступак Јевреја у одбацивању и распињању Христа; и док читају историју Његовог срамног злостављања, мисле да Га љубе и да Га не би одрекли као Петар, нити распели као Јевреји. Али Бог, који чита срца свих, ставио је на пробу ту љубав према Исусу за коју су тврдили да је осећају. Цело небо посматрало је с најдубљим занимањем како је примљена вест првог анђела. Али многи који су исповедали да љубе Исуса, и који су проливали сузе док су читали извештај о крсту, исмејали су добру вест о Његовом доласку. Уместо да поруку приме с радошћу, прогласили су је обманом. Мрзели су оне који су волели Његово јављање и искључили су их из цркава. Они који су одбацили прву поруку нису могли имати користи од друге; нити су имали користи од поноћног поклича, који је требало да их припреми да вером уђу с Исусом у Светињу над светињама небеске светиње. И одбацивањем двеју претходних порука толико су помрачили своје разумевање да не могу видети никакву светлост у поруци трећег анђела, која показује пут у Светињу над светињама. Видела сам да су, као што су Јевреји разапели Исуса, тако и називне цркве разапеле ове поруке, и стога немају никакво знање о путу у Светињу над светињама, нити могу имати користи од Исусовог посредовања тамо. Као Јевреји, који су приносили своје бескорисне жртве, они узносе своје бескорисне молитве ка одељењу које је Исус напустио; и Сотона, задовољан том обманом, узима на себе религиозни карактер и улове ових тобожњих хришћана привлачи к себи, делујући својом силом, својим знацима и лажним чудесима, да би их учврстио у својој замци.” Early Writings, 258–261.